DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU OLKUSKIEGO

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 10. Olkusz, 15. maja 1916.

199.

Ofiary.

C. i k. Wojskowe Generalne Gubernatorstwo reskryptem z dnia 14. kwietnia 1916 B. Nr. 21226/16 udzieliło szpitalowi św. Błażeja w Olkuszu jako jednorazową subwencyę kwotę 813 koron zebraną z taks za szczepienie ochronne ludności tutejszego obwodu.

200.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 22. kwietnia 1916,

dotyczące monopolu spirytusowego i wódczanego oraz zwalczania pijaństwa.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Rozdział I.

Monopol spirytusowy i wódczany.

§ 1.

Monopol przywozu i sprzedaży.

Przywóz spirytusu i wódki do obszaru okupowanego oraz sprzedaż spirytusu i wódki w tym obszarze zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Pod nazwą spirytusu należy rozumieć wszelkie pędzone płyny wyskokowe, pod nazwą wódki wszelkie płyny tego rodzaju, które z dodatkiem lub bez dodatku służyć mogą za napój.

§ 2.

Wyjątki z pod monopolu.

Jeneral-Gubernatorstwo może postanowić w drodze rozporządzenia, że pewne rodzaje spirytusu lub wódki wyjęte są wogóle z pod monopolu przywozu i sprzedaży, lub że przywóz i sprzedaż ich może być pewnym osobom na ich prośbę pozwoloną.

§ 3.

Przywóz i wywóz.

Przywóz spirytusu lub wódki do obszaru okupowanego przez c. i k. Zarząd wojskowy wolny jest od cła.

Przywóz dla celów, określonych w § 4, punkt 1, 2, 3 i 6 ordynacyi clowej (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 31. maja 1915, Nr. 15 Dz. rozp.) nie ulega żadnym ograniczeniom.

Wywóz spirytusu lub wódki z obszaru okupowanego jest zakazany; wyjątków od tego zakazu udziela Jenerał-Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego rozporządzeniem Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 4.

Upoważnienia do sprzedaży spirytusu lub wódki.

C. i k. Zarząd wojskowy może upoważnić pewne osoby do sprzedaży spirytusu lub wódki przez udzielenie koncesyi na handel spirytusu lub wódki w miarę postanowień II. rozdziału.

Koncesya zastępuje także pozwolenie zakupna § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, Nr. 47 Dz. rozp.).

§ 5.

Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży spirytusu lub wódki ustanawia Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia. Rodzaje spirytusu lub wódki, wyjęte ogólnie na podstawie § 2 z pod monopolu przywozu i sprzedaży, mogą być także wyjęte z pod ustanowionej ceny.

Jenerał-Gubernatorstwo postanawia, po jakich cenach producent musi oddać spirytus i wódkę c. i k. Zarządowi wojskowemu i ustala ceny, po jakich c. i k. Zarząd wojskowy odstępuje je handlarzom. Te ostatnie ceny mają być za wódkę uiszczone w złocie; Jenerał-Gubernatorstwo może w wypadkach godnych uwzględnienia zezwolić na inny sposób zapłaty.

Uchyla się wszelkie pośrednie opłaty od fabrykacyi lub od sprzedaży spirytusu lub wódki, wprowadzonej lub nabytej przez c. i k. Zarząd wojskowy.

Rozdział II.

Postanowienia przemysłowe.

§ 6.

Władza koncesyonująca, dokument koncesyjny.

Do prowadzenia handlu spirytusem lub wódką potrzebne jest pozwolenie (koncesya) Komendy obwodowej, w której okręgu urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Koncesya może być także nadaną dla handlu pewnymi rodzajami spirytusu lub wódki, albo dla pewnych rodzajów przemysłu;

w szczególności:

1) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż wyjęta jest z pod monopolu c. i k. Zarządu wojskowego (§ 2);

2) dla handlu takimi rodzajami spirytusu lub wódki, których sprzedaż podpada pod monopol c. i k. Zarządu wojskowego (§ 4);

3) dla wyszynku wódki lub handlu wódką w ilościach mniejszych niż pięć litrów. Pozwolenie wystawia się w formie dokumentu (dokument koncesyjny).

§ 7.

Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udziela się tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków uprawnionych do dziedzictwa aż do ich pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 8.

Wyszynk wódki.

Koncesyi na wyszynk wódki (§ 6, punkt 3) udziela się tylko takim kompetentom, którzy na podstawie innych uprawnień przemysłowych trudnią się w tym samym lokalu podawaniem potraw i wyszynkiem innych napojów.

Gospodarze, o których mowa w pierwszym ustępie, mogą podawać gościom w lokalu gospodnim wódkę w naczyniach niezamkniętych tylko w ilościach najwyżej do jednej ósmej litra.

Zresztą wolno spirytus i wódkę sprzedawać tylko w naczyniach zamkniętych według zwyczajów handlowych, podawanie tych napojów do spożycia w lokalu sprzedaży nie jest dozwolone.

§ 9.

Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel spirytusem lub wódką prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

O przesiedleniu w obrębie tej samej gminy należy donieść Komendzie obwodowej przynajmniej na tydzień przed otwarciem handlu w nowym lokalu. Przesiedlenie handlu wódką (§ 9) wymaga zatwierdzenia Komendy obwodowej.

§ 10.

Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, zwlaszcza rodzaje przedsiębiorstwa, wyliczone w § 6 pod 1, 2 i 3, oraz, czy towar może być oddawany tylko handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 11.

Nadzór władz.

Prowadzenie handlu spirytusem i wódką stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, musi być dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków o handlu spirytusem lub wódką.

Komendant obwodu może zarządzić, aby lokale, w których sprzedaje się wódkę, były zamknięte w pewne dnie lub o pewnych godzinach.

§ 12.

Zakazane rodzaje sprzedaży.

Używanie automatów do sprzedaży wódki jest zakazane.

Substancye niepłynne, przeznaczone wyłącznie do fabrykacyi wódki, wolno sprzedawać tylko przemysłowcom, uprawnionym do fabrykacyi wódki. Trzymanie takich substancyi w lokalach handlowych ogólnie dostępnych jest zakazane.

§ 13.

Apteki.

Sprzedaż pewnych rodzajów spirytusu lub wódki w aptekach na polecenie lekarskie nie podpada pod przepisy tego rozdziału.

Aptekarze uprawnieni są bez koncesyi z § 4 do sprzedawania spirytusu i wódek, dopuszczonych według przepisów sanitarnych do sprzedaży w aptekach.

Rozdział III.

Postanowienia prawno-prywatne.

§ 14.

Niezaskarżalność należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe.

Roszczenia powstałe ze sprzedaży wódki i innych napojów wyskokowych konsumentom nie są zaskarżalne, jeżeli dłużnik w czasie powstania późniejszego roszczenia nie był jeszcze uiścił się z dawniejszego długu takiego samego rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Roszczenia powstałe z kilkakrotnego podawania wspomnianych napojów temu samemu gościowi w czasie jego nieprzerwanego pobytu w gospodzie lub zamieszkania w tym samym domu zajezdnym, uważa się za jednolite roszczenie.

Długów, niezaskarżalnych w myśl ustępu 1, nie można też potrącać z wierzytelności dłużnika.

§ 15.

Nieważność umów.

Nieważne są:

umowy, dotyczące zastawu i poręczenia dla roszczeń, które według § 14 nie mogą być zaskarżalne;

umowy najmu robotników, mocą których robotnik ma otrzymywać pędzone napoje wyskokowe na rachunek płacy.

Rozdział IV.

Postanowienia karne.

§ 16.

Podawanie napojów wyskokowych niedorosłym i pijakom.

Nie wolno:

1) przy wyszynku lub handlu napojami wyskokowymi podawać lub pozwalać podawać tych napojów niedorosłemu dla jego własnego użytku;

2) częstować lub pozwalać częstować niedorosłego napojami wyskokowymi tego rodzaju, w takiej ilości, lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

3) pozwalać niedorosłemu, nad którym się ma nadzór, używać napojów wyskokowych tego rodzaju, w takiej ilości lub tak często, że użycie ich może szkodliwie oddziałać na jego zdrowie lub rozwój fizyczny;

4) podawać lub pozwalać podawać napojów wyskokowych osobie widocznie nietrzeźwej.

§ 17.

Zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom.

Komenda obwodowa lub naczelnik gminy do tego przez Komendę obwodową upoważniony mogą wydać zakaz podawania napojów wyskokowych pewnym osobom. Zakaz ten będzie ogłoszony w sposób zwyczajem przyjętym w brębie, w którym obowiązuje.

§ 18.

Obejście niezaskarżalności należytości dłużnych za wypite napoje wyskokowe; umowy nieważne.

Nie wolno:

1) kazać sobie wystawiać przez dłużnika pretensyi niezaskarżalnej w myśl § 14, lub przez członków jego rodziny, dalej przez osobę dającą mu zastaw lub porękę (§ 15), dokumentu, który nie zawiera tytułu zobowiązania lub zawiera nieprawdziwy tytuł, a ma na celu obejście niezaskarżalności, zakazu potrącenia lub nieważności zastawu lub poręki;

2) zapewniać sobie wypełnienie niezaskarżalnej pretensyi, wynikłej ze sprzedaży napojów wyskokowych, przez odebranie słowa honoru, przysięgi lub podobnego zapewnienia;

3) zawierać z robotnikiem umowy, która w myśl § 15 jest nieważną.

§ 19.

Kompetencya karna i wymiar kar.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary aresztu może być nałożona grzywna do trzech tysięcy koron.

Rozdział V.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 20.

Upoważnienie do wydania zarządzeń wykonawczych.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do wydania wszelkich rozporządzeń i do stworzenia wszelkich urządzeń, potrzebnych dla przeprowadzenia monopolu spirytusowego i wódczanego.

§ 21.

Zarządzenia przymusowe.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką może być każdej chwili cofniętą.

Koncesya musi być cofniętą, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania i nienaganności posiadacza koncesyi, lub jeżeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 22.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w obszarze okupowanym, przeznaczone na sprzedaż, a nie wprowadzone lub nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego tylko do 15. maja 1916, o ile nie zostały przed tym dniem zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której okręgu urzędowym są zamagazynowane.

Zgłaszający otrzymuje potwierdzenie zgłoszenia.

Zapasy niezgłoszone uzna Komenda obwodowa za przepadłe z dniem 15. maja 1916.

Zapasy zgłoszone mogą być sprzedane bez pozwolenia c. i k. Zarządu wojskowego do 1. lipca 1916. Zapasy niesprzedane do tego czasu obejmie c. i k. Zarząd wojskowy po cenach umówionych lub po cenach, po jakich odstępuje się spirytus lub wódkę handlarzom (§ 5, ustęp 2).

Podatki pośrednie, przypadające według ustaw krajowych, mogą być co do zapasów, określonych w pierwszym ustępie, podwyższone w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa aż do wysokości stu procent stopy podatkowej.

Osoby, które otrzymały pozwolenie na wywóz pewnego zapasu spirytusu lub wódki z monarchii, mogą ten zapas wprowadzić do 15. maja 1916. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 23.

Uprawnienia przemysłowe.

Handel zapasami, o których mowa w § 22, oraz handel tymi rodzajami spirytusu lub wódki, które są

wyjęte z pod monopolu sprzedaży, może się odbywać bez koncesyi przepisanej w § 6, jeżeli handlarz w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia był uprawniony do tego na mocy poprzednio nabytych uprawnień przemysłowych.

§ 24.

Uchylenie dawniejszych przepisów.

Uchyla się przepisy rosyjskie, tyczące się przedmiotów uregulowanych w niniejszem rozporządzeniu, w szczególności bonifikacye przy wywozie spirytusu lub wódki.

Pierwszy ustęp nie dotyczy zwrotu uiszczonych podatków.

§ 25.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. maja 1916.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

201.

Do wszystkich naczelników gmin.

Zdarza się często, że pozostawione bez nadzoru bydło lub konie wpadają pod koła przejeżdżającego pociągu.

W dobrze zrozumiałym interesie własnym winni posiadacze bydła czuwać, by nie przebywało ono na torze kolejowym, tambardziej, że za wszelkie uszkodzenia takowego odnośni właściciele majątkiem swoim odpowiadać będą, oraz że organy bezpieczeństwa będą pociągały niestosujących się do niniejszego obwieszczenia do odpowiedzialności.

To należy ogłosić we wszystkich wsiach w sposób zwykle praktykowany.

202.

Wynagrodzenie za kwatery.

Wedle postanowień rozkazu Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego L. 11 z 1915 Pkt. 13 nie przyznaje się żadnego wynagrodzenia za mieszkania w obsadzonych obszarach Polski, z wyjątkiem wymienionych w tutejszym zarządzeniu J. Nr. 193 z 1915 ubikacyi przeznaczonych na biura władz administracyjnych.

Odszkodowanie najbardziej dotkniętych i najbardziej uwzględnienia godnych właścicieli mieszkań należy do zakresu działania gminy.

Przytem należy pamiętać, że nie chodzi tu o nałożenie ciężaru na gminę, lecz wyłącznie skłonienia gminy do sprawiedliwego czuwania nad interesami swych członków, i odpowiedniego rozdziału ciężarów kwaterunku wedle stosunków miejscowych.

Gmina nabędzie środki odszkodowania dotkniętych dostarczaniem kwater właścicieli domów przez zaprowadzenie ogólnych opłat. W ten sposób zwolni się właścicieli domów od ciężaru jaki ponosić winni nie pojedyńczy właściciele, którzy przypadkowo mieli mieszkania do dyspozycyi, lecz wszyscy członkowie gminy wedle swoich stosunków zarobkowych i majątkowych.

Ze względu, że zaprowadzenie większej stałej załogi, powiększa ogólny obrót handlowy w siedzibie Komendy obwodowej, stwarza się bezwątpienia możliwość zaprowadzenia odpowiednich opłat gminnych i przeszkodzenia niesprawiedliwemu rozłożeniu ciężarów kwaterunkowych.

Gdzie są tylko małe załogi, można zaniechać zaprowadzenia osobnej opłaty i wynagrodzenia za dostarczone kwatery, jeżeli dostarczenie kwatery nie zagraża gospodarczemu bytowi gospodarza.

Stałe zakwaterowanie po hotelach będzie wedle możności ograniczone, o ile przynosi znaczną szkodę danemu przedsiębiorstwu.

Wynagrodzenie za dostarczone kwatery należy przyznać tym właścicielom mieszkań, którzy skutkiem odstąpienia ubikacyi zmuszeni zostali do wynajęcia innych i tym wreszcie, którym kwaterunek przeszkodził do wykonywania zawodu. Od woli gminy zależy jednak przyznać wynagrodzenie wszystkim dostarczającym kwatery.

203.

Obwieszczenie.

Ze względu, że obecnie panuje nagminnie w Pilicy tyfus plamisty, zabrania się niniejszem wzywania świadków przed Sąd gminny w Pilicy, oraz wzywania osób z miejscowości Pilica do urzędów mających swą siedzibę poza Pilicą.

204.

Obwieszczenie.

Na skutek ogłoszenia z dnia 29. marca b. r. za Nr. 8284/Z. K.

1) Ceny wszystkich nowych gatunków mąki do sprzedaży przeznaczonych zostają na razie niezmienione.

Gatunki mąki	Wyciąg	Cena 1 q w koronach		Gatunki mąki	Wyciąg	Cena 1 q w koronach	
		w magazynie	w detal. sprzedaży			w magazynie	w detal. sprzedaży
Żytnia pytlowa	80%	44·—	48·—	Pszenna pytlowa	80%	48·—	52·—
Żytnia razowa	96%	38·—	42·—	Pszenna razowa	95%	42·—	46·—
Kartoflana walcówka . . .	—	51·—	55·—	Kartoflana krochmalna . .	—	72·—	76·—
Otręby żytnie	—	20·—	—·—	Otręby pszenne	—	20·—	—·—

2) Ze względu na różnorodność, jak również nieregularne dostawy materyałów na chleb z zamiejscowych obwodów, nie można ustanawiać stałych przepisów wyrabiania chleba.

Pomimo to poleca się mieszaniny na chleb, których należy się w miarę możności trzymać.

a) Pszennej pytlowej 40%
Żytniej razowej 40%
Kartoflanej mąki *) 20%

b) Żytniej pytlowej 40%
Pszennej razowej 40%
Kartoflanej mąki *) 20%

1 kg. chleba kosztuje 49 h., przy użyciu kartofli zamiast kartoflanej mąki kosztuje 1 kg. chleba 33 h.;
1 funt rosyjski kosztuje 20 h. lub 14 h.;
1 bochenek chleba à 4 funty kosztuje 80 h. lub 56 h.

3) W razie braku mąki kartoflanej należy koniecznie domieszywać do ciasta kartofle — i tego przepisu należy ściśle przestrzegać.

4) Sprzedaż chleba należy uskuteczniać nadal tak, jak dotąd, na podstawie przepisów kart chlebowych z dnia 27. grudnia 1915 r. — wypiekanie białego chleba i ciast luksusowych w każdej formie bez wyjątku zabronione.

---

*) 10% walcówki i 10% krochmalnej.

205.

Ostrzeżenie.

W jednej z nadgranicznych miejscowości został pewien mieszkaniec okupowanego terytoryum, który nie posłuchał wezwania do zatrzymania się przez żandarma postrzelony i to tak ciężko, że skutkiem odniesionej rany zmarł.

Wypadek ten podaje się do ogólnej wiadomości ostrzegając zarazem ludność, że straż graniczna ma prawo użyć broni przeciw tym, którzy jej zarządzeń nie słuchają.

206.

Do wszystkich naczelników gmin!

Sądy tutejszego okręgu użalają się, że doręczenia sądowych wezwań, wyroków i t. p., jakie mają naczelnicy gmin przedsiębrać, uskuteczniane bywają ze znacznemi opóźnieniami. Ze względu na to, iż wskutek tego cierpi nietylko zwykły bieg spraw sądowych, ale także i interesy publiczności, zwraca się uwagę naczelników gmin na to, że za wszelkie opóźnienia i niedbałość w doręczaniu i odsyłaniu Sądowi dowodów i doręczeń, pociągnięci oni zostaną do osobistej odpowiedzialności.

207.

Wypłata wsparć.

Celem zaoszczędzenia osobom pobierającym wsparcie od c. i k. Komendy obwodowej odbywania często dalekiej drogi do Olkusza, będzie się nadal uskuteczniać wypłatę pomienionych zasiłków w kasie Komendy obwodowej w przedostatnim i ostatnim dniu każdego miesiąca do rąk odnośnych wójtów za przedłożeniem konsygnacyi, do której należy załączyć pokwitowania stron.

Wypłata wsparć stronom winna nastąpić przez wójtów pierwszego dnia każdego miesiąca w kancelaryi gminnej.

Zarządzenie to nie wpływa na sposób wypłaty wsparcia rodzinom polskich Legionistów.

208.

Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem.

Na mocy A. Nr. 26.435/16 z dnia 29. kwietnia 1916 c. i k. Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa, zezwolono na dalsze istnienie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem w ramach jego statutów.

209.

Wyroki karne.

Sąd c. i k. obwodowej Komendy (oddział cywilny) w Olkuszu, skazał za przekroczenie rozporządzenia N. W. A. z 15. września 1915 L. 38, Dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce część IX. (podbijanie cen) następujące osoby:

1) Dawida Goldfreunda, kupca w Żarnowcu, wyrokiem z dnia 13. kwietnia 1916 L. cz. U. 25/16, na grzywnę w kwocie 200 (dwustu) koron a w razie niemożności ściągnięcia na karę aresztu przez przeciąg 2 miesięcy; oraz orzeczono przepadek skonfiskowanych 5 beczek nafty;

2) Andrzeja Molickiego, piekarza w Ogrodzieńcu, wyrokiem z dnia 11. kwietnia 1916 L. cz. U. 51/16, na grzywnę w kwocie 30 (trzydziestu) koron, z zamianą w razie niemożności jej ściągnięcia na karę aresztu przez przeciąg 2 tygodni;

3) Simela Haberfelda, handlarza w Wolbromiu, wyrokiem z dnia 17. kwietnia 1916 L. cz. U. 82/16, na grzywnę w kwocie 35 (trzydzieści pięć) koron, którą to grzywnę w razie nieściągalności zamieniono na trzy tygodnie aresztu;

4) Józefa Bienstocka, handlarza jajami w Rodakach, gmina Ogrodzieniec, wyrokiem z dnia 11. maja 1916 L. cz. U. 44/16, na karę aresztu przez przeciąg 3 (trzech) tygodni, tudzież na grzywnę w kwocie 100 (stu) koron, z zamianą w razie nieściągalności tejże grzywny na 6-tygodniowy areszt i

5) Icka Federa, handalrza jajami w Pilicy, wyrokiem z dnia 11. maja 1916 L. cz. U. 18/16, na dwa tygodnie aresztu i na grzywnę w kwocie 100 koron, którą w razie nieściągalności zamieniono na karę aresztu przez sześć tygodni.

210.

Aviso.

Aby ulatwić podpisywanie IV. pożyczki wojennej, otworzono przy c. i k. Komendzie obwodowej w Olkuszu biuro do przyjmowania zgloszeń, gdzie dowiedzieć się można o warunkach pożyczki.

C. i k. Komendant obwodu

Pułkownik Kwiatkowski, w. r.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.